

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Geschichte der geistlichen Stiftungen, der adlichen Familien, so wie der Städte und Burgen der Mark Brandenburg

[Urkunden-Sammlung für die Orts- und spezielle Landesgeschichte]

Riedel, Adolph Friedrich

Berlin, 1847

CXXXVII. Vergleich zwischen dem Domcapitel und dem Magistrate der Neustadt Brandenburg wegen eines Zehnten, am 26. Juli 1303.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54048](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54048)

CXXXVI. Der Vicar Heinrich in Knobloch miethet sich vom Domcapitel gegen jährliche Pension eine Pfarre, am 25. März 1303.

— ego Hinricus presbiter, perpetuus vicarius in Clebeloch, notum esse cupio univ^{er}sam tam presentibus quam futuris presens scriptum visuris, quod ecclesiam in Clebeloch, ad tempus duntaxat mee vite a meis dominis reverendis, scilicet domino Johanne preposito, Woltero priore, totoque Brandenburgensis ecclesie capitulo conveni pro annua pensione et certa, quam pensionem terminis certis subscriptis sub distincta quantitate pensionis promissi conventui aut ejus procuratori in subventionem expensarum annis singulis persolvendam, ita videlicet, quod quintum dimidium talentum Brandenburgensis monete datiuorum denariorum tribus vicibus anni hoc modo particulariter persolvam, scilicet in festo sancti Martini primo termino triginta solidos, in festo purificationis marie XXX. solid. in festo Walburgis XXX^{la}. solidos, conventui aut ejusdem procuratori omni dilatione postposita collapsa: insuper votivo motu pio liberoque arbitrio omnia mea bona immobilia sive mobilia ubicunque seu apud quoscunque fuerunt obtenta pro testamento post meum obitum ecclesie sancti Petri in castro Brandenburgensi in memoriam mee anime nullo meorum heredum amicorum seu alienorum contradicente nec de jam dictis aliquid extorquente, exceptis illis debitis, quibus rationaliter et licite pro expensis honestis etiam ex parte dotis fuero obligatus, humiliter assignavi, hoc addito, quod de relictis meis bonis debita mea licita et honesta persolvi debeant, dummodo fuerit manifestum. Ut igitur istud inviolabiliter perseveret, presens scriptum appositione sigilli nove civitatis Brandenburgensis cum sigillo capituli sancti Petri in Brandenburg procuravi firmiter communiri. Et nos consules nove civitatis Brandenburgensis ad instantiam domini Hinrici prenominati in testimonium supradictorum sigillum nove civitatis Brandenburgensis presentibus scriptis duximus apponendum. Hujus facti testes sunt: honorabiles domini clerici dominus Degghe^rus, plebanus nove civitatis Brandenburgensis, dominus Arnoldus decanus de Treewiz, magister Johannes Gruelhud, de laicis vero Johannes de Monkeberch, Hinricus de Pritzerwe, Zabellus de Muceliz et Jacobus de Viriz et quam plures alii fide digni burgenses. Datum Brandenburg, anno domini M^o. CCC^o. III. VIII Kal. Aprilis per manum Johannis.

Nach dem Originale.

CXXXVII. Vergleich zwischen dem Domcapitel und dem Magistrate der Neustadt Brandenburg wegen eines Zehnten, am 26. Juli 1303.

Nos Johannes prepositus, dictus de Slaberfdorp, Wolterus prior, totumque capitulum ecclesie Brandenburgensis consules nec non scabini nove civitatis Brandenburg recognoscimus tenore presentium, quod pro fructibus decimarum omnium, pertinentium ad curiam domus sancti Spiritus nove civitatis Brandenburg, in Crako sitam, considerato commodo tam ex parte domini prepositi ecclesie Brandenburgensis nec non capituli quam ex parte domus sancti Spiritus predictae donavimus dimidiam marcam ad custodiam ecclesie Brandenburgensis et ei, qui pro tempore officio preest custodie singulis annis, quamdiu predicta domus sancti Spiritus predictam curiam cum suis pertinentiis possidet, persolvendam. Hanc quidem dimidiam marcam Brandenburgensis argenti procurator ejusdem domus sancti Spiritus in die beati Martini solvet, et consules nove

civitatis Brandenburg per eundem procuratorem, qui pro tempore fuerit, solvi absque occasionis velamine annis singulis, prout donavimus, procurabunt, non obstante, si antedicta curia non inhabitetur, agri ejus non colantur, seu etiam penitus defoletur. In cujus rei testimonium prefens scriptum sigillo ecclesie Brandenburgensis una cum sigillo nove civitatis Brandenburg duximus muniendum. Et nos confules universi nove civitatis Brandenburg predictae in signum, quod predicta omnia grata velimus haberi et rata, sigillum civitatis Brandenburg predictae duximus de communi consensu universitatis nostre presentibus apponendum. Datum Brandenburg, anno domini millesimo trecentesimo tertio, septimo Kal. Augusti.

Nach dem im Domarchiv befindlichen Original und einer Copie der vollständiger gefassten Ausfertigung, welche die andere Parthei (der Magistrat der Neustadt Brandenburg) empfangen hat.

CXXXVIII. Der Bischof Friedrich bestätigt die Vereinigung der Kirche der beiden Dörfer Langerwisch, am 22. August 1303.

Fredericus, dei gratia Brandenburgensis ecclesie a sede apostolica provius et confirmatus, dilecto sue dyocesis clerico Henrico plebano in Beeliz, salutem in domino sempiternam. Cum Hedenricus, venerabilis in Christo Brandenburgensis ecclesie episcopus, antecessor noster pie memorie ambos ecclesias in Langerwisch novo et in antiquo Langerwisch legitime et canonicè univerit, ita quod ecclesia antiqui Langerwisch pro filia novi Langerwisch est habenda, et cum dominus Hermannus, Brandenburgensis marchio unioni hujusmodi de novo ratihabitionem sive suum prebuerit consensum ex resignatione domini Conradi, quondam in antiquo Langerwisch plebani, nos predictarum duarum ecclesiarum unionem et prefati domini Hermannus Brandenburgensis marchionis ratihabitionem in nomine domini presentibus confirmamus. Mandamus igitur vobis firmiter in hiis scriptis, quatinus dominum Johannem de Milow, Brandenburgensis ecclesie cellerarium, cui istarum ecclesiarum unitarum curam animarum porreximus, in corporalem possessionem inducatis, precipientes civibus utriusque ville, quod predicto domino Johanni, eorum plebano, debitam reverentiam exhibeant et honorem. Datum Zegefere, anno domini M^o. CCC^o. tertio, feria quinta post assumptionem sancte Marie virginis.

Nach dem Original.

CXXXIX. Der Bischof Friedrich erinnert die Pröpste seiner Diöcese, daß ihm und dem Dompropste von Brandenburg als seinem Stellvertreter allein das Recht zukomme die Seelsorge zu conferiren, am 28. Octbr. 1303.

Fredericus, dei gratia Brandenburgensis ecclesie a sede apostolica provius et confirmatus, honorabilibus viris et discretis prepositis universis per ipsam diocesan Brandenburgensem constitutis sinceram in domino caritatem. Relatione didicimus veridica, quod nemo auctoritatem